

dette Punkt. De raisonnere nemlig saaledes, at Valgene, og ogsaa Udnevnelser af livs-
varige Medlemmer, ske paa en Maade under
den Betingelse, at Tinget godkender dem.
Jeg tror ikke, at dette er rigtigt, jeg tror,
at den rigtige Opfattelse er den, at naar et
Valg ikke forkastes, er dermed dets Gyldighed
givet. Dermed falder hele det vanskelige
Spørgsmaal bort, som det ærede Medlem
syntes at være inde paa, idet jo selvfølgelig
de paagældende tidligere kongevalgtes Stil-
ling her i Tinget simpelthen er, hvad han
kalder „godkendt“ derved, at Landstinget ikke
har underkendt Gyldigheden af Valgene.
Dermed antager jeg at have besvaret dette
Spørgsmaal. Vi stille os altsaa over for
det foreliggende allerhøjeste Reskript, hvorved
det kongevalgte Medlem udnævnes, ganske
paa samme Maade som over for de Valg-
breve, der foreligger: Der foreligger ikke noget
som helst, som kunde give Anledning til at
rejse Tvivl om Gyldigheden deraf, og da
der heller ikke fra anden Side og navnlig
ikke fra det ærede Medlems Side er frem-
kommet noget, der tyder paa, at han mener,
at Rigtigheden kan bestrides, antager jeg, at
Landstinget kan forholde sig ganske rolig og
lade dette Valg passere ligesom de øvrige
og blive gyldigt derved, at det ikke kasseres.

Det. Hansen: Ja, det er jo ikke værd
at hænge sig i en Terminologi; om man
vil kalde det Godkendelse eller Ikke-God-
kendelse, det er ikke derpaa, det kommer mig
an. Men ifølge Grundloven skal jo Gyldig-
heden af Valg godkendes i det paagældende
Ting — jeg huster ikke Ordene paa nøje, og
jeg har ikke Loven ved Haanden; den ærede
Ordfører vil vistnok kunne oplyse os om det;
er det ikke udtrykkelig Ordet Godkendelse,
der bruges, saa er det dog en Anerkendelse
af Valget, der er Tale om. Men det, som
forekommer mig at være af Interesse, er,
om der med Hensyn til de saakaldte Konge-
valg gælder noget andet end med Hen-
syn til Folkvalgene, med andre Ord, om
den Praksis, der er bleven indført her i
Tinget af den aftraadte Formand, nemlig at
Tinget ikke behøver at votere, men at For-
manden uden videre kan sige: Da der fore-
ligger et kongeligt Reskript, som er i den
sædvanlige Form, saa er derved Valget gyl-
digt, og saa behøve vi ikke at gøre videre

ved det. Hvis det er Meningen, at det kan
godkendes ogsaa her ved denne Afstemning,
har jeg i og for sig ikke noget derimod. Jeg
synes blot, at man skal være enig om, hvad
der virkelig kan siges at gælde som Praksis
i dette Ting, thi det er klart, at der kan
komme Tilfælde, hvor det kan være af aller-
største Betydning, om det er Formanden,
Aldersformanden eller om det er Tinget
selv, der kommer til at godkende de saakaldte
Kongevalg.

Ordføreren (Steffensen): Maa
jeg over for det ærede Medlem bemærke, at
det er ikke en rent formel Sag, om man
opfatter det saaledes, at Valgene skulle god-
kendes af Landstinget, eller om man opfatter
det saaledes, at Valgene ere gyldige, med
mindre Landstinget kasserer dem. Det viser
sig blandt andet deri, at hvis Forholdet er
det, at Valgene ere gyldige, naar de ikke
kasseres, kunne de Medlemmer der ere ny-
valgte, stemme med og forhandle i Tinget,
saa længe deres Valg ikke er kasseret, og det
anser jeg for at være den rigtige Opfattelse
blandt andet af den Grund, at ellers er alt,
hvad der er passeret i Rigsdagen lige siden
1849, ulovligt, thi det er en givent Sag, at,
hvis Forholdet ikke er det, at de paagældende
Medlemmer af Landstinget betragtes som
gyldig valgte, saa længe deres Valg ikke er
kasserede, kunne de heller ikke stemme om
Gyldigheden af deres egne Valgbreve. Jeg
ved nok, at sædvanlig siger man: So, de
betragtes først som gyldig valgte i det Øj-
eblik, da deres Valg er godkendt, og saa
siger man videre, naar man alligevel erken-
der, at de kunne stemme over Gyldigheden af
deres Valgbreve, at Grunden er den, at det
er en Nødvendighed. Jeg anerkender ikke
Rigtigheden af denne Betragtning, thi det
er det ikke nogen Nødvendighed, naar man
blot gaar ud fra den Opfattelse, som utvivel-
somt turde være den rigtige, at Valgene
staa fast, naar de ikke kasseres, eller hvis
det ærede Medlem vil have det i mere strikte
juridisk Form: at de ere valgte paa den Maade,
at det ikke er under en suspensiv Betingelse,
nemlig at de godkendes, men, om man vil,
under en resolutiv: at de ikke kasseres, har
han den Forstel, jeg mener, der kan gøres.
Men ud fra det Standpunkt, jeg hævder, er
den Ting klar, at der gælder ikke noget sær-